

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem Mgr. Markem Stachem v hlavním líčení konaném dne 27. července 2022

takto:

Obžalovaní

1. [Jméno obžalovaného A], narozený [Datum narození obžalovaného A], trvale bytem [Adresa obžalovaného A], t.č. ve vazbě ve Vazební věznici [adresa],
2. [Jméno obžalovaného B], narozená [Datum narození obžalovaného B], vedoucí zemědělské výroby, trvale bytem [Adresa obžalovaného B],

jsou vinni, že

na různých místech [adresa] v době od 23. 10. do [datum] [Jméno obžalovaného B] zneužívají své pozice obchodní zástupkyně společnosti Provident Financial s.r.o. po vzájemné domluvě s [jméno FO], který zajišťoval klienty, společně v úmyslu se neoprávněně obohatit, a to [Jméno obžalovaného B] nejméně o provizi vyplácenou společností Provident Financial s.r.o. za každého nového klienta, který si s touto společností sjedná úvěr a která činí paušálních [částka] a [Jméno obžalovaného A] nejméně o podíl na vyplacených částkách úvěrů, sjednávali se společností Provident Financial s.r.o. jménem získaných klientů smlouvy o spotřebitelském úvěru na různé částky, ve kterých vědomě uváděli lživé údaje o zaměstnání klientů a jejich příjmech, když tito v daných zaměstnáních nikdy nepracovali a naopak se jednalo o osoby sociálně velmi slabé, kdy takto

1)

dne [datum] [Jméno obžalovaného A] zprostředkoval odvoz [jméno FO] osobním motorovým vozidlem zn. VW Passat, RZ: [Anonymizováno] [adresa] a po cestě ji instruoval, že nemá nic říkat, že vše zařídí on, přičemž v tomto autě na blíže nezjištěném místě sjednala se [jméno FO] [jméno FO] [Jméno obžalovaného B] smlouvu č. [hodnota] na částku ve výši [částka], kde lživě

do zákaznické karty [jméno obžalovaného A] nadiktoval, že je [jméno FO] zaměstnána jako dělnice ve společnosti xxx. s měsíčním příjmem ve výši [částka], ačkoli byla v uvedenou dobu nezaměstnaná, přičemž smlouva o spotřebitelském úvěru jí předána nebyla, [jméno obžalovaného A] jí předal pouze hotovost ve výši [částka], kdy jí řekl, že si nechali zbylé finanční prostředky na čtyři splátky úvěru, ovšem [jméno obžalovaného B] zaevidovala na splátkách úvěru pouze částku ve výši [částka],

2)

dne [datum] přijel [jméno obžalovaného A] do [adresa] v osobním motorovém vozidle zn. VW Passat, RZ: [SPZ] za [jméno FO] a zajistil jeho odvoz k restauraci Mír, kde na ně čekala [jméno obžalovaného B], přičemž [jméno obžalovaného A] instruoval [jméno FO], aby nemluvil, že vše zařídí bez úroků, a takto sjednala [jméno obžalovaného B] s [jméno FO] smlouvu č. [hodnota] na částku ve výši [částka], kdy do zákaznické karty lživě uvedli, že je zaměstnán jako lisař ve společnosti xxx. s měsíčním příjmem ve výši [částka], ačkoli byl v uvedenou dobu nezaměstnaný, přičemž [jméno obžalovaného A] předal [jméno FO] smlouvu a hotovost pouze ve výši [částka], kdy mu řekl, že si nechali finanční prostředky ve výši [částka] na dvě splátky úvěru, ovšem [jméno obžalovaného B] zaevidovala na splátkách úvěru pouze částku ve výši [částka],

3)

dne [datum] [jméno obžalovaného A] zprostředkoval odvoz [jméno FO] osobním motorovým vozidlem zn. VW Passat, RZ: [Anonymizováno] [adresa], se kterou na blíže nezjištěném místě sjednala ve svém autě [jméno obžalovaného B] smlouvu č. [hodnota] na částku ve výši [částka], kdy [jméno obžalovaného A] instruoval [jméno FO], jak má odpovídat, přičemž do zákaznické karty lživě uvedli, že je zaměstnána jako lisařka ve společnosti xxx s.r.o. s měsíčním příjmem ve výši [částka], ačkoli byla v uvedenou dobu nezaměstnaná, kdy následně [jméno obžalovaného B] předala [Anonymizováno] [jméno FO] smlouvu a řekla jí, že si rovnou nechává [částka] na dvě splátky úvěru, s čímž [jméno FO] souhlasila a tuto částku taktéž následně [jméno obžalovaného B] na splátkách úvěru zaevidovala, kdy zbytek peněz dala do ruky [jméno obžalovaného A], který předal [Anonymizováno] [jméno FO] pouze [částka],

4)

dne [datum] [jméno obžalovaného A] zprostředkoval odvoz [jméno FO] osobním motorovým vozidlem zn. VW Passat, RZ: [Anonymizováno] [adresa] na parkoviště u supermarketu Penny a po cestě jí řekl, že nemá nic říkat, jen kývat hlavou, poté na parkoviště přijela [jméno obžalovaného B], která za účasti [jméno FO] [Anonymizováno] vyplnila smlouvu č. [hodnota] na částku ve výši [částka], ovšem na nic se [jméno FO] neptala a nechtěla vidět žádné její potvrzení o příjmu, přičemž do zákaznické karty lživě uvedli, že je zaměstnána jako dělnice ve společnosti xxx. s měsíčním příjmem ve výši [částka], ačkoli byla v uvedenou dobu nezaměstnaná, kdy následně [jméno obžalovaného A] předal [jméno FO] smlouvu a hotovost pouze ve výši [částka] a řekl jí, že rovnou zaplatili tři splátky úvěru dopředu v částce [částka], kdy ovšem [jméno obžalovaného B] na splátkách úvěru zaevidovala pouze částku ve výši [částka],

5)

dne [datum] [jméno obžalovaného A] zprostředkoval odvoz [jméno FO] osobním motorovým vozidlem zn. VW Passat, RZ: [Anonymizováno] [adresa] na čerpací stanici Gold a po cestě mu řekl, že nemá nic říkat, jen kývat hlavou, kdy na čerpací stanici už čekala v autě [jméno obžalovaného B], která s ním uzavřela smlouvu č. [hodnota] na částku ve výši [částka], aniž by se jej na cokoli ptala, přičemž do zákaznické karty lživě uvedli, že je zaměstnán jako pomocník ve společnosti [jméno FO] s.r.o. s měsíčním příjmem [částka], přestože tam nepracoval, kdy následně mu předal [jméno obžalovaného A] hotovost pouze ve výši [částka] a řekl mu, že si [jméno obžalovaného B] nechala nějaké peníze na splátky úvěru, přičemž na splátkách úvěru zaevidovala pouze částku ve výši [částka],

čímž způsobili společnosti Provident Financial, s.r.o. celkovou škodu ve výši [částka], a tohoto jednání se [Jméno obžalovaného A] dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v [adresa] ze dne [datum], č.j. [spisová značka] ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v [adresa] ze dne [datum], č.j. [spisová značka], které nabyly právní moci dne [datum], odsouzen za pokus zločinu úvěrového podvodu podle § 21 odstavec 1 a § 211 odstavec 1, 5 písmeno c) trestního zákoníku, kterého se dopustil jako organizátor podle § 24 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 roků a 6 měsíců, který vykonal dne [datum],

tedy

úmyslným společným jednáním při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje, způsobili tímto činem větší škodu a [Jméno obžalovaného A] byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

čímž spáchali

jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku přečin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákoníku a [Jméno obžalovaného A] i podle § 211 odstavec 3 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [Jméno obžalovaného A]

podle § 211 odstavec 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věcí, a to:

- mobilního telefonu zn. Microsoft Lumia 640 LTE, IMEI:355146070958774, s nabíječkou zn. Siemens a SIM kartou účastnického čísla [tel. číslo],

- mobilního telefonu zn. Samsung GT-E2250, IMEI:35184905963256/7, se SIM kartou nezjištěného účastnického čísla.

Podle § 71 odstavec 1 trestního zákoníku se ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty, a to finanční hotovosti ve výši [částka], bankovek č. I79241701, H02240015.

obžalovaná [Jméno obžalovaného B]

podle § 211 odstavec 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalované výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Za použití § 67 odstavec 1 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá peněžitý trest ve výměře 50 000 (padesát tisíc) Kč, který se skládá z 80 (osmdesáti) denních sazeb ve výši 625 (šestset dvacet pět) Kč za jednu denní sazbu.

Podle § 68 odstavec 5 trestního zákoníku se stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen ve splátkách po [částka] měsíčně se splatností vždy k 15. dni v kalendářním měsíci. Splatnost první splátky je do 15. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž toto rozhodnutí nabude právní moci. Výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaná nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu zprostředkovávání a uzavírání úvěrových smluv, smluv o zápůjčkách, pojistných smluv a smluv obdobného typu na dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. Iphone 11, IMEI: (číslo) se SIM kartou účastnického čísla [tel. číslo].

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená Provident Financial s.r.o. odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů, provedených v rámci hlavního líčení, dospěl soud k závěru, že obžalovaní [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalovaného B] jednali způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, konkrétně z výpovědí obžalovaných, z výpovědí jednotlivých svědků, jakož i z důkazů listinných či věcných.

2. Obžalovaný [Jméno obžalovaného A] u hlavního líčení uvedl, že z žalovaného jednání se necítí vinen a poukázal na to, že to byla spoluobžalovaná [jméno FO], kdo byl zaměstnanec společnosti provident, kdy ona vypisovala veškeré smlouvy a obdržela peníze a nikoliv on sám. Zároveň připustil, že veškeré osoby, jmenované v jednotlivých bodech podané obžaloby, skutečně kontaktoval a seznámil je se spoluobžalovanou [jméno FO], víc jej však v celé záležitosti nezajímalo.

3. Postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu pak u hlavního líčení byl čten protokol o výsledku obžalovaného [jméno FO] [Anonymizováno] z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný sice v rámci své výpovědi před policejním orgánem využil svého práva nevypovídat, stručně se však vyjádřil v rámci své výpovědi k věci v průběhu vazebního zasedání dne [datum] před Okresním soudem v [adresa]. Rovněž tehdy svou vinu popřel, zároveň poukázal na to, že kromě [jméno FO] nezná jedinou osobu, jmenovanou v usnesení o zahájení trestního stíhání, a to ani spoluobžalovanou [jméno FO], a popřel, že by jej v této souvislosti někdo kontaktoval nebo on sám něco podepisoval.

4. Obžalovaná [Jméno obžalovaného B] u hlavního líčení uvedla, že se necítí vinna, když nic neprovedla a pouze pracovala. Dále popsala své působení u poškozené společnosti Provident Financial s.r.o., kde měla působit po dobu pěti let na pozici senior obchodní zástupce a přiblížila, jaké byly požadavky této společnosti na výkonnost obchodních zástupců v podobě získávání nových zákazníků. Připustila, že v případě získání nového klienta obdržela i jednorázovou provizi [částka], zatímco v případě refinancování úvěru u stávajícího zákazníka provizi v částce [částka]. Potřebovala však vykazovat výkonnost a zejména z toho důvodu musela zajišťovat nové klienty. K osobě spoluobžalovaného [Anonymizováno] se dostala prostřednictvím kolegyně, kterou odmítla jmenovat, přičemž obžalovaný měl fungovat jako tzv. tipař a tzv. jí dohazovat nové zákazníky, ovšem podle obžalované bez toho, aby on sám od ní či od společnosti obdržel nějakou provizi a ona sama neví, co z tohoto mohl mít obžalovaný za benefit. Kolegyně jí mohla spoluobžalovaného jako tipaře doporučit někdy v říjnu 2021 a spoluobžalovaný jí pak rovnou začal doporučovat možné klienty. Pokud pak jde o spolupráci s obžalovaným, komunikovala s ním vesměs telefonicky ohledně toho, že dojde s lidmi, s nimiž bude sepsána smlouva, a tito lidé budou mít potvrzení, výplatní pásky a občanský průkaz, tedy sdělovala spoluobžalovanému, co k uzavření úvěrové smlouvy bude potřebovat. K tomuto ještě obžalovaná blíže rozvedla, že popsáním způsobem musí ověřit občanský průkaz, musí mít doloženo potvrzení o příjmech, výplatní pásky a pokud má být úvěr proplácen na konkrétní účet, musí mít potvrzeno, že účet je skutečně dotyčného klienta. Tyto podmínky, podle obžalované, znají i tipaři, a pokud takto

spoluobžalovaný dojel, měly osoby žádající o úvěr již potřebné podklady nachystány. Doklady pak kontrolovala přímo obžalovaná, nemusela však ověřovat příjmy klientů. V rámci uzavírání úvěrové smlouvy se bavila přímo s klientem, který potvrzoval správnost údajů podpisem. Samotný proces schvalování úvěru pak podle obžalované probíhá tak, že ona veškeré zjištěné údaje zadá do aplikace prostřednictvím mobilního telefonu a následně obdrží vyhodnocení, tzv. skóring, v rámci něhož je sdělena nabídka, na kterou má klient nárok. Podle obžalované pak v době proti-pandemických opatření proti onemocnění covid probíhal i tzv. zrychlený proces, kdy jí byly fotografie občanských průkazů klientů zasílány prostřednictvím mobilního telefonu již s předstihem a rovněž mohly být úvěrové smlouvy uzavírány v automobilu. Zda se bude tipař účastnit jednání ohledně uzavírání úvěrové smlouvy, si podle obžalované určovali sami klienti. Pokud jde o jednotlivé případy, popsané ve skutkové větě podané obžaloby v této trestní věci, obžalovaná poukazovala na to, že si již na okolnosti každého případu přesně nepamatuje a není schopna k nim podrobně vypovídat, nicméně připustila, že souhlasí jména všech osob, v obžalobě uváděných, i že od každé z těchto osob obdržela příslušná potvrzení či výplatní pásky. Zároveň připustila, že veškeré tyto osoby jí zajistil spoluobžalovaný [jméno FO], že souhlasí jednotlivé uváděné částky dle úvěrových smluv a zároveň poukazovala na to, že všechny jmenované osoby uváděly, že k uzavření úvěru je nikdo netlačí. Obecně pak k dotčeným případům obžalovaná uvedla, že tyto osoby přivázel spoluobžalovaný [jméno FO] v černém Passatu, v němž přijel vždy obžalovaný, řidič a klient. Při uzavírání úvěru pak, podle obžalované, řidič z vozidla vždy odcházel a zůstal v něm sedět spoluobžalovaný na místě spolujezdce vpředu, dále klient a ona sama, kdy oba seděli na zadních sedadlech. V některých případech byly smlouvy uzavírány v jejím vozidle Volkswagen Golf. Sami klienti podle obžalované příliš hovorní nebyli, požadované doklady jí většinou dávali oni, někdy je předával i spoluobžalovaný [jméno FO], v rámci uvádění informací se spoluobžalovaný s klienty vzájemně doplňovali. Spoluobžalovaný měl klienty rovněž prozvánět na jejich telefon, aby bylo zřejmé, že jejich účastnické číslo je funkční. Podle obžalované se stalo pouze v jednom případě, že chyběl doklad o zaměstnání, což podle ní byla její vlastní neopatrnost. Zákaznickou kartu, která funguje zároveň jako žádost o úvěr, vypisovala vždy obžalovaná podle dokladů, které jí byly předloženy, na další údaje se pak doptávala klienta, jako byly další příjmy domácnosti, splátky či počet vyživovaných osob, přičemž na takové dotazy odpovídali většinou klienti, v některých případech i spoluobžalovaný. Takto jí sdělené údaje pak rovněž vepisovala do zákaznické karty. Výši úvěru, jakou požadoval klient, pak obžalovaná do zákaznické karty rovněž vepisovala, a to podle toho, co jí řekli klienti, v některých případech jí tuto částku sděloval spoluobžalovaný, obžalovaná však neví, proč právě on. Klienti pak vypsanou kartu podepsali na potvrzení správnosti údajů a obžalované údaje odeslala prostřednictvím aplikace, načež obdržela maximální výši úvěru, na jakou má dotčený klient nárok. S takovou částkou pak obvykle klienti, podle obžalované, souhlasili. Následně obžalovaná vypsalala další informace pro klienta, jako je vyplacená částka či výše a četnost úvěrových splátek, což klienti opět odsouhlasili podpisem, následně obžalovaná z hotovosti, kterou měla jako obchodní zástupce poškozené společnosti u sebe, předávala klientům částku dle úvěrové smlouvy, která byla v případě všech dotčených klientů snížena o dvě měsíční splátky, což je podle obžalované běžná praxe u nových klientů. Zbytek peněz tedy předávala klientům, mohlo se však stát ve dvou nebo třech případech, že peníze místo klientovi předala spoluobžalovanému [jméno FO], podle obžalované ale s takovým postupem klient vždy souhlasil. Proč dávala hotovost spoluobžalovanému místo klientovi nebyla obžalovaná schopna vysvětlit, poukazovala na to, že to byla její neopatrnost, a že tak nečinila vědomě. Popřela však, že by někdy vyplatila méně peněz, než byla schválena částka minus dvě měsíční částky. O tom, že tyto splátky srazila, vypsalala vždy doklad a zanesla tuto skutečnost i do příslušné aplikace. Obžalovaná dále poukázala na to, že nebyl vypisován doklad o tom, kolik bylo klientovi skutečně předáno peněz. Zároveň uvedla, že vždy klientům vysvětlila, jakým způsobem se hradí splátky, přičemž v případě všech dotčených klientů měla tyto osobně vybírat ona sama, s čímž podle obžalované klienti souhlasili. V některých případech se i spoluobžalovaný [jméno FO] podle obžalované nabízel, že pro případ

potíží se splácením bude on sám tyto řešit. Následně obžalovaná poté, co předala finanční hotovost, předala ještě klientovi úvěrovou smlouvu a související podklady a z místa odjela, pak již tedy neviděla, co se tam dále dělo nebo jak naložil s penězi spoluobžalovaný v případě, že je předala jemu. Sama obžalovaná pak od klientů nevybrala jedinou splátku proto, že již vůči ní začalo být vedeno trestní řízení. Ve dvou případech se podle obžalované mohlo stát, že klienti na půjčku prostřednictvím tzv. skóringu nedosáhli. Dále se obžalovaná v rámci své výpovědi podrobně vyjádřila ke svému aktuálnímu zaměstnání i majetkovým poměrům včetně příjmů či výdajů. K dalším dotazům pak obžalovaná ještě mimo jiné uvedla, že pokud se klientů ptala na příjmy či výdaje, odpovídali vždy klienti, přičemž ona sama nikdy neměla jakékoli údaje vypsány již dopředu a ani nemohla, když tyto údaje neznala. Pokud dříve poukazovala na postup při tzv. zrychleném procesu, kdy měla dopředu v mobilním telefonu již kopie občanských průkazů, pak se podle obžalované takový postup netýkal ani jednoho z klientů dle podané obžaloby. Pokud pak v případě zmíněných klientů srážela již dopředu dvě měsíční splátky, neexistuje podle obžalované doklad, podle něhož by tyto splátky byly dodány právě poškozené společnosti. Po předstření svého dřívějšího vyjádření pak obžalovaná uvedla, že si již nevzpomíná, v kolika případech psala jako zaměstnavatele klientů společnosti Husqvarna Manufacturing CZ s.r.o., připustila, že spoluobžalovaný v některých případech jí skutečně ukazoval potvrzení o příjmu, ale příslušný klient byl u toho přítomen a souhlasil s tím, i že se skutečně v jednom případě mohlo stát, že si spoluobžalovaný nechal z vyplacených peněz nějakou částku a že se to mohlo stát u klientky [jméno FO], avšak už si nevzpomíná, zda skutečně spoluobžalovanému řekla, že podle ní je toto tzv. prasárna.

5. Svědkyně [jméno FO] u hlavního líčení popsala, jak přes oba obžalované u společnosti Provident Financial s.r.o. vyřizovala úvěr s tím, že to skutečně mohlo být v říjnu 2021 a o této možnosti se dozvěděla prostřednictvím [jméno FO], podle něhož měl celý úvěr řešit obžalovaný [jméno obžalovaného A]. Podle svědkyně pak pro ni do [adresa] obžalovaný [jméno FO] přijel černým vozidlem, které řídil muž jménem [jméno FO], a vezl do [adresa] ji, [jméno FO] a [jméno FO]. Podle svědkyně si [jméno FO] měl rovněž vyřizovat úvěr, [adresa] jel pouze jako společnost svědkyně. V průběhu cesty do [adresa] s nimi, podle svědkyně, komunikoval pouze obžalovaný [jméno FO], který prostřednictvím mobilního telefonu zjišťoval, že má nárok na půjčku snad kolem [částka], sděloval jí ale, že může dostat pouze [částka] a bude mít z půjčky zaplacené tři splátky. Jí i [jméno FO] měl sdělovat, že při uzavírání úvěrové smlouvy nemají vůbec nic říkat, mají pouze předat občanský průkaz a vše ostatní vyřeší on sám. Když pak dojeli do [adresa], chvíli po nich přijela i obžalovaná [jméno FO], která přisedla do vozidla k obžalovanému [jméno FO], zatímco zbytek osádky tohoto vozidla čekal opodál, ve vozidla oba obžalovaní něco řešili a poté svědkyni zavolali do vozidla. V tomto vozidle jí pak obžalovaný sdělil, že má dát občanský průkaz obžalované, která následně vypisovala nějaké podklady, a když se pak svědkyně ptala na nějaké údaje včetně toho, kde je zaměstnána, svědkyně jí neodpovídala, ale odpovídal jí obžalovaný [jméno FO], který k zaměstnání sděloval, že svědkyně pracuje ve firmě [Anonymizováno]. Toto podle svědkyně nebylo pravdivé, delší dobu již nikde nepracovala a neměla vůbec žádný příjem, ani ze státních dávek. Podle svědkyně obžalovaná nechtěla dokládat jakékoliv potvrzení, pouze vypisovala podklady, následně ji poslali z vozidla a po chvíli, co ve vozidle byli sami obžalovaní, jí zavolali zpět a předali jí peníze. Svědkyně nebyla schopna jednoznačněji uvést, kdy jí vlastně obžalovaný sděloval, že má nárok pouze na [částka], s tím, že toto mohlo být i v průběhu jednání ve vozidle či až po něm. Po předstření svého předchozího vyjádření svědkyně připustila, že skutečně jí obžalovaní sdělovali, že jí na úvěr vyšlo až [částka]. Když ji pak zavolali zpět do vozidla, předal jí obžalovaný částku [částka], oproti této částce nemusela nic podepisovat. Podepisovala pouze předtím nějaké podklady, neví však, co v nich bylo uvedeno, ani co přesně podepisovala, nečetla si je. Obžalovaní jí sdělovali, že jí pak přijde domů nějaká karta, a že podle té bude muset posílat peníze, jakékoliv jiné podklady ani úvěrovou smlouvu však od obžalovaných nedostala. Když opětovně z vozidla odešla, šel si do něj sednout [jméno FO]. Když pak oba obdrželi peníze z úvěru, odjeli zpět do [adresa]. Přibližně po měsíci

přišla svědkyni zákaznická karta, a až z této se svědkyně dozvěděla skutečnou výši poskytnutého úvěru, která byla vyšší než [částka]. Podle svědkyně si úvěrovou smlouvu obdobným způsobem řešil i [jméno FO], a když se dozvěděl následně o skutečné výši úvěru, podal trestní oznámení. Svědkyně připustila, že na splátky úvěru nezaplatila nic, což podle ní bylo zejména z toho důvodu, že jí tak instruovala policie. Konstatovala, že ke splácení úvěru měla dostatečné prostředky, zároveň ale nebyla schopna vysvětlit, z čeho by tyto pocházely, když v dotčeném období neměla žádné příjmy, nepracovala ani následně, když pak byla v domácnosti s dítětem. Pokud byla svědkyni předložena úvěrová smlouva a související písemnosti, vyjadřovala se k pravosti podpisů s tím, že jeden z podpisů na úvěrové smlouvě a podpis na listině týkající se pojistného programu nejsou jejími podpisy, byť jsou v kolonce popis zákazníka. K dalším dotazům pak svědkyně uvedla, že pokud obžalovaný [jméno FO] sděloval spoluobžalované nepravdivé údaje ohledně jejího zaměstnání, nic k tomu neříkala v důsledku předchozím instrukcí obžalovaného, že do jednání nemá zasahovat. Podle svědkyně se obžalovaný zmiňoval i o tom, že i on sám z uzavřeného úvěru bude něco mít, pokud se jej ptala, proč jí nebyl vyplacen zbytek peněz, sděloval jí, že to nemá řešit. Svědkyně rovněž poukázala na to, že pokud by znala skutečnou výši úvěru, neměla by o něj vůbec zájem.

6. Svědek [jméno FO] u hlavního líčení přiblížil, že s obžalovaným [Anonymizováno] se znal z výkonu trestu odnětí svobody z dřívější doby a popsal, jak jej obžalovaný oslovil s možností zajištění půjčky přes nějakou svou kamarádku, s čímž svědek souhlasil. Obžalovaný pak měl vše domluvit a poté jej kontaktoval, přičemž svědek popsal, jak jej vozidlem tmavé barvy, které řídil [jméno FO], dovezli na místo, kam došla i obžalovaná [jméno FO], přičemž obžalovaný mu měl sdělovat, že se nemá o nic starat a nemá mluvit, že bude mluvit on sám. Podle svědka obžalovaný v tu dobu věděl, že je po operaci, a že pouze čeká na práci. Na místě pak seděli ve vozidle svědek, obžalovaný a obžalovaná, svědek již neví, zda byl ve vozidle i řidič, pravděpodobně si ale následně zašel zakouřit. [jméno FO] vozidle podle svědka vše podepisovala obžalovaná, která po něm chtěla vědět pouze telefonní čísla a vidět občanský průkaz, jinak se jej na nic neptala a vše ostatní již mluvil obžalovaný [jméno FO]. Podle svědka obžalovaná nechtěla nic vědět o zaměstnání, příjmech či dluzích, neříkala mu ani nic k tomu, jakou částku může dostat a kolik bude muset splácet, pouze obžalovaný [jméno FO] mu měl sdělovat, že může dostat [částka]. Následně jej obžalovaný poslal ven z vozidla, z něhož poté odešla i obžalovaná, a když se svědek vrátil zpět do vozidla, předal mu obžalovaný pouze částku [částka] s tím, že nakonec vyšla pouze tato částka, což mu však obžalovaný blíže nevysvětlil, předal mu rovněž podklady k úvěrové smlouvě a následně jej odvezli zpět. Přibližně za 14 dnů se snažil svědek telefonicky kontaktovat obžalovaného, jak to bude se splátkami, obžalovaný mu však pouze sdělil, že se mu ozvou a pak už vše řešila policie. Až od policie se pak svědek dozvěděl, jaká byla celková výše poskytnutého úvěru, i jaká je celková částka, kterou měl splatit, přičemž pokud se toto následně snažil řešit s obžalovaným, tento byl již ve vazbě a svědkovi se nepodařilo se s ním zkontaktovat. Podle svědka na poskytnutý úvěr zbývá doplatit již jen asi [částka], přičemž popsal, jakým způsobem úvěr splácel, přičemž zároveň vyloučil, že by poskytl nějakou splátku přímo obžalované [jméno FO], a to dne [datum] ve výši [částka], jak je uvedeno v přehledu splátek. Po předstření svého vyjádření z přípravného řízení pak svědek připustil, že je skutečně možné, že veškeré údaje k jeho osobě vypisovala obžalovaná a obžalovaný [jméno FO] jí to diktoval, stejně tak je možné, že obžalovaná do smlouvy vepisovala, že svědek pracuje ve firmě xxx., a že i tento údaj mohl nadiktovat obžalovaný. Zároveň připustil, že obžalovaní mohli zmiňovat něco o pojištění, přičemž pokud se následně od policejního orgánu dozvěděl výši úvěru [částka], říkal si, že ze zbytku asi mohly být uhrazeny splátky úvěru.

7. Svědkyně [jméno FO] u hlavního líčení popsala, jak se od [jméno FO] dozvěděla, že si jmenovaná vyřídila půjčku, a že by tuto mohla získat i ona, načež dala obžalovanému [jméno FO] číslo na svědkyni a ten jí po předchozí telefonické domluvě vyzvedl v [adresa] a odvezl do [adresa]. Jeli vozidlem černé barvy, které řídil pro svědkyni neznámý muž, přičemž obžalovaný se

jí pouze ptal, jestli má občanský průkaz a nějaké dluhy, na což mu svědkyně odpověděla, že nemá. V danou dobu svědkyně nepracovala, ona i přítel pobírali pouze státní dávky, nicméně obžalovaný se na příjmy ani zaměstnání vůbec neptal a k úvěru už nic dalšího neříkal, přičemž svědkyně se divila, že po ní obžalovaný nechce ani jakékoliv útržky. Po příjezdu do [adresa] si přisedli do vozidla k obžalované [jméno FO], které svědkyně na výzvu předala občanský průkaz, následně obžalovaná něco vypisovala v nějakých tiskopisech a následně i v mobilním telefonu, svědkyně se v průběhu tohoto vůbec na nic neptala, ani na majetkovou situaci, ptala se pouze na osobní údaje jako je místo bydliště, na toto však vždy odpovídal obžalovaný [jméno FO] a svědkyni prakticky nepustil ke slovu. Na zaměstnání se však obžalovaná, podle svědkyně, neptala ani obžalovaného. Následně prostřednictvím mobilního telefonu obžalovaná zjistila výši možného úvěru, kterou však sdělila pouze obžalovanému [jméno FO] a svědkyně tento údaj ani neslyšela, svědkyně pak podepsala úvěrovou smlouvu, jednalo se o více listin, které však prakticky nečetla. Následně obžalovaná, podle svědkyně, předala finanční hotovost obžalovanému a ona se i s ním vrátila zpět do vozidla, kde jí obžalovaný předal [částka] a sdělil jí, že obžalovaná si nechala část finanční hotovosti na tři splátky. Kolik dala obžalovaná obžalovanému přesně peněz, svědkyně neví, obžalovaná pouze svědkyni sdělovala, že musí měsíčně splácet částku [částka]. Původní domluva, podle svědkyně, byla taková, že se s obžalovaným Hlaváčem domluvili na tom, že vezme takový úvěr, kolik bude moci, jaká maximální výše však nakonec vyšla, svědkyně neví. Pokud si svědkyně spočítala splátky, předpokládala, že celková výše úvěru mohla být kolem [částka]. Zároveň si myslela, že obžalovaný si něco strhl za dovoz. Kolik si z úvěru měla strhnout na splátky obžalovaná, svědkyni obžalovaný nesdělil, svědkyně však předpokládala, že si ponechal částku kolem [částka] za zprostředkování, když i on sám říkal, že obžalované úvěry zprostředkovává a něco si z toho bere, ale to je nemusí zajímat. Sám obžalovaný pak svědkyni ke splátkám říkal, že pokud jí přijdou nějaké podklady ke splácení, klidně je může roztrhat, stačí mu zavolat a on splátky bude předávat obžalované. Když asi za 14 dní nebo měsíc přišla svědkyni karta ke splátkám a zjistila, že celkem je nutno splácet něco přes [částka], volala obžalovanému, který jí však sděloval, že to vůbec nemusí řešit. Z toho důvodu ani svědkyně následně na splátky až do termínu hlavního líčení ničeho neuhradila. Svědkyně ví rovněž o tom, že podobným způsobem úvěry řešili [jméno FO] a [jméno FO], kdy [jméno FO] měl dostat částku přes [částka] a [jméno FO] [částka] nebo [částka], přičemž podle jejich popisu mělo uzavírání úvěru probíhat stejně jako v případě svědkyně. O možnosti vyřídit si úvěry jmenovaným říkala právě svědkyně. Podle svědkyně chtěl obžalovaný, aby na sebe vzal úvěr i její přítel, který by ale neměl šanci projít. Rovněž svědkyni nabízel, že pokud by za účelem uzavření úvěru získala další osoby, mohla by dostat nějakou provizi, jakou [částka] nebo [částka] za člověka, kdy podle obžalovaného se takto mohlo jednat i o bezdomovce. K dalším dotazům pak svědkyně poukazovala na to, že kromě peněz od obžalovaného neobdržela jakékoliv podklady k úvěru kromě úvěrové smlouvy, kterou až po příjezdu do bydliště si přečetl její přítel a zjistil, že úvěrová částka byla vyšší, než jakou hotovost obdržela svědkyně, kdy podle svědkyně se mohlo jednat právě o provizi pro obžalovaného.

8. Svědkyně [jméno FO] u hlavního líčení popsala, jak se prostřednictvím [jméno FO] dozvěděla o možnosti zajištění úvěru u společnosti provident, pro kterou by ale musela dojet až do [adresa]. Dále popsala, jak ji v [adresa] vyzvedlo vozidlo, v němž kromě řidiče byl obžalovaný [jméno FO], [jméno FO] a s tímto vozidlem jeli do [adresa], přičemž po cestě jí obžalovaný instruoval, že nemá nikomu nic říkat, že tam přijede nějaká paní, do jejíhož auta nastoupí, paní jí vše vysvětlí a ona dostane peníze. Obžalovaný se pouze dotazoval, jak se jmenuje, chtěl po svědkyni občanský průkaz, ptal se rovněž, kde bydlí a jaký má příjem, k čemuž mu svědkyně sdělovala, že bere pouze pěstounské dávky. Obžalovaný jí měl rovněž sdělovat, že jakoukoliv výši úvěru obdrží, bude se s ním dělit napůl. Po příjezdu do [adresa] svědkyně nastoupila do vozidla obžalované, kam nastoupil i obžalovaný, který jí ještě předtím sděloval, že vůbec nemá mluvit, bude mluvit jenom on a ona bude kývat hlavou. Paní ve vozidle se svědkyni ptala, jaký má příjem, k čemuž jí svědkyně sdělovala, že nepracuje a pobírá jenom pěstounské dávky, avšak paní do podkladů

uvedla, že někde pracuje a svědkyně ani neví, jaké údaje přesně uváděla. Na toto však této paní svědkyně kývala hlavou. Když vypisovala podklady, obžalovaný té paní ohledně toho, co tam má psát, rovněž něco říkal. Poté obžalovaný svědkyni poslal z vozidla ven a zůstal tam s paní, poté svědkyni sdělili, že jí vyšla výše úvěru [částka], dostala však pouze [částka], které jí předal obžalovaný [jméno FO]. Svědkyně to brala tak, že to byla provize pro obžalovaného za zajištění úvěru a odvoz, když dopředu říkal, že půjdou tzv. napůl. Co se stalo se zbylými [částka], svědkyně nejprve uváděla, že neví, později ale upřesnila, že jí obžalovaná sdělovala, že z poskytnutého úvěru si vezme splátky, kdy nejprve uváděla, že doklad o těchto nedostala, následně ale sdělila, že jí dala doklad o zaplacení [částka] na splátky, který snad dávala i policejnímu orgánu. Paní rovněž svědkyni měla dávat lístek, kde byla uvedena adresa, kam splátky posílat, kdy tyto měla posílat právě této paní. [jméno FO] obžalované svědkyně nic neplatila, až následně celou věc začali řešit pracovníci z ostravské pobočky poškozené společnosti a těmto svědkyně úvěr splácela s tím, že původně na tom byla finančně špatně, později ale dostala zameškané peníze a úvěr tak mohla uhradit celý. Celkový dluh na úvěru byl [částka], přičemž o této skutečné výši svědkyni předtím nikdo neinformoval.

9. Svědek [jméno FO] u hlavního líčení popsal, jak se prostřednictvím [jméno FO] dozvěděl o možnosti vyřídit půjčku u společnosti provident prostřednictvím obžalovaného [Anonymizováno], který měl mít v té společnosti známou, a že půjčku bylo možno zařídit i za situace, kdy měl žadatel dluhy. Svědek uvedl, že v té době byl na tom finančně špatně, nepracoval a neměl příjem, žil prakticky z peněz od své babičky. Dále svědek popsal, jak je vozidlo s neznámým řidičem a obžalovaným [Anonymizováno] spolu s [jméno FO] nabralo v [adresa] a odjeli do [adresa]. Po cestě jej obžalovaný instruoval, že při jednání s paní z providentu má jenom přikyvovat a mluvit bude pouze obžalovaný, zároveň se jej ptal, jestli pracuje, a když mu svědek sdělil, že nikoliv, a že může nahlásit předchozího zaměstnavatele firmu [adresa] střechy, obžalovaný s tím souhlasil. Po příjezdu do [adresa] přesedli do vozidla obžalované, kde tak byl kromě svědka i obžalovaný a [jméno FO], přičemž ve vozidle mu obžalovaná sdělila, že mu schválit může nanejvýš [částka], i když obžalovaný ji přemlouval k částce [částka]. Následně obžalovaná s obžalovaným vypisovali podklady k úvěru, a zatímco svědek pouze přikyvoval, přičemž v případě zaměstnání svědka obžalování zmiňovali práci v [Anonymizováno] a nikoliv ve firmě [adresa] střechy i přesto, že svědek ve firmě [adresa] nikdy nepracoval. Následně svědek podepsal úvěrovou smlouvu, která zněla na částku [částka], obdržel však nakonec pouze částku [částka], které mu předal obžalovaný [jméno FO]. Takto nízká byla částka z toho důvodu, že si obžalovaná vzala dopředu peníze na tři splátky, což sama sdělovala obžalovanému a zároveň obžalovaný [jméno FO] si z uvedené částky vzal provizi pro sebe, což rovněž on sám řekl. Kromě peněz pak svědek neobdržel nic jiného, ani úvěrovou smlouvu. Z výsledné částky, kterou sám obdržel, byl svědek naštvaný, což sděloval i obžalovanému, na což mu ale obžalovaný opáčil, že to je proto, že si obžalovaná vzala tříměsíční splátky. Podle instrukcí obžalovaných měla svědkovi přijít karta, podle které měl následně hradit splátky, nic mu ale nepřišlo a do dne své výpovědi u hlavního líčení na úvěr neuhradil vůbec ničeho. Pokud k žádosti obhajoby byly svědkovi předkládány podklady k úvěrové smlouvě, svědek označil veškeré podpisy za své vlastní. K dalším dotazům ještě svědek uvedl, že obžalovaný [jméno FO] uváděl jako adresu svědka adresu někde na [Anonymizováno][Anonymizováno] a nikoliv jeho správnou adresu.

10. Svědek [adresa], přítel [jméno FO], u hlavního líčení popsal, jak mu jeho známý [jméno FO] nabídl půjčku, což svědek odmítl s ohledem na to, že neměl vyřízen občanský průkaz, avšak o půjčku projevila zájem [jméno FO]. Dále svědek popsal, jak na základě tohoto jejího zájmu je [jméno FO] s obžalovaným [Anonymizováno] odvezli do [adresa], kromě nich čtyř jel ve vozidle i [jméno FO], jemuž o možnosti půjčky řekl sám svědek, a který rovněž o tuto projevila zájem. Po příjezdu do [adresa] svědek na výzvu obžalovaného [Anonymizováno] vystoupil z vozidla, zatímco obžalovaný přivolal na místo obžalovanou, spolu se svědkem z vozidla vystoupil i řidič a [jméno FO], takže ve vozidle byla jen [jméno FO], obžalovaný a obžalovaná [jméno FO]. Od

vozidla stáli zhruba 20 až 30 metrů a svědek proto neslyšel, o čem se ve vozidle baví. Když [jméno FO] z vozidla vystoupila, nastoupil tam [jméno FO] a opět s obžalovanými něco řešil, poté jim obžalovaný zajistil odvoz do [adresa] vozidlem taxi služby, které rovněž zaplatil. Až po návratu do bydliště svědek od [jméno FO] zjistil, že měla dostat [částka], ale dostala jenom [částka] s tím, že podle obžalovaného mělo zbylých [částka] být sraženo coby úhrada splátek. [jméno FO] svědkovi k úvěru nic neříkal. Dle svědka nebylo na půjčku z jejich strany hrazeno ničeho, byli na tom finančně špatně a on ani přítelkyně nepracovali, neměli proto na splácení půjčky, zároveň poukazoval na to, že chtějí splatit pouze to, co skutečně dostali a na částku přes [částka], o které se následně z podkladů dozvěděli. Kdyby podle svědka [jméno FO] věděla, kolik dostane peněz, o úvěr by zájem neměla. Svědek dále popsal okolnosti, kdy cestoval řešit úvěr s [jméno FO], přičemž podle něj i v tomto případě vše probíhalo obdobně, vezl je opět [jméno FO] a ve vozidle jel obžalovaný [jméno FO], i samotné vyřizování probíhalo podobně jako u [jméno FO]. Podle svědka [jméno FO] uváděla, že dostala to, co měla. Svědek se rovněž vyjadřoval o okolnostech, kdy si měl úvěr přes obžalované vyřizovat [jméno FO].

11. Svědek [jméno FO] u hlavního líčení popsal, jak se prostřednictvím známého [jméno FO] dozvěděl o možnosti zajistit si půjčku u společnosti provident i jak následně po předchozí domluvě byl vozidlem odvezen do [adresa] s tím, že kromě řidiče jel tímto vozidlem obžalovaný [jméno FO], [adresa] a jeho přítelkyně. Dle svědka po cestě nikdo nemluvil a neřešil nic ohledně úvěru, a to ani obžalovaný [jméno FO]. [jméno FO] [adresa] pak po jednom chodili do vozidla za obžalovanou, která s nimi sepisovala podklady k úvěru, u tohoto byl i obžalovaný [jméno FO]. Obžalovaná se svědka ptala na osobní údaje a chtěla po něm občanský průkaz, zajímala se i o zaměstnání, k čemuž jí svědek odpovídal popravdě, když v dané době pracoval ve firmě [Anonymizováno]. Podle svědka obžalovaný u tohoto vyplňování nijak nezasahoval, ani jej dopředu neinstruoval, co má říkat. Když obžalovaná vypsala podklady, svědek podepsal smlouvu, následně obdržel finanční prostředky z úvěru. Měl dostat částku [částka], než mu však obžalovaná tuto předala, odpočítala [částka], což podle obžalované měly být dvě splátky úvěru dopředu. Podle svědka řešila ve stejnou dobu půjčku i [jméno FO], která rovněž dostala peníze z úvěru, avšak podrobnosti on sám k tomuto neví. Kromě peněz však svědkovi obžalovaní nepředali žádné podklady, a to ani úvěrovou smlouvu. Musel proto až následně s jinou pracovnící společnosti provident řešit splátky s tím, že od té doby pravidelně splácí, snaží se hradit více než polovinu splátky, když na celou pravidelnou splátku nemá dostatek finančních prostředků.

12. Svědek [jméno FO] u hlavního líčení potvrdil, že byl majitelem vozidla Volkswagen Passat, černé barvy, které zakoupil v září 2021 na popud obžalovaného [Anonymizováno], přičemž klíče od vozidla měli k dispozici právě tento obžalovaný s [jméno FO], kteří s ním obvykle jezdili, kam svědek přesněji neví. V prosinci 2021 pak automobil vrátila zpět do obchodu opatrovnice svědka.

13. V rámci hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Doloženy jsou takto zejména podklady k jednotlivým úvěrovým produktům ve vztahu k osobám, jmenovaným pod jednotlivými body výroku o vině tohoto rozsudku, a tedy na jména [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO], ale zároveň i na jména osob, ve vztahu k nimž bylo vůči obžalovaným rovněž vedeno trestní stíhání pro shodné jednání v této trestní věci s tím, že až v průběhu řízení před soudem byly tyto skutky ze společného řízení vyloučeno, kdy jde o úvěrové produkty na jména [jméno FO] a [jméno FO] [Anonymizováno]. V rámci těchto podkladů ke jmenovaným osobám je vždy doložena smlouva o spotřebitelském úvěru se souvisejícími podklady, jako jsou listiny nazvané zařazení zákazníka do pojistného programu, standardní informace o spotřebitelském úvěru a zákaznická karta – žádost o spotřebitelský úvěr. Všechny tyto listiny jsou vyplněny a v příslušných kolonkách podepsány, přičemž jako zástupce poškozené společnosti Provident Financial s.r.o. je vždy jmenována obžalovaná [jméno FO]. Z těchto podkladů je vždy zřejmé, kdy byla každá z uvedených úvěrových smluv uzavřena, na jaké jméno, na jakou částku, případně jaké byly sjednané podmínky splácení smlouvy. Pokud pak jde o osobní či majetkové údaje ve vztahu k jednotlivým žadatelům o úvěr, tyto jsou vždy zaneseny do tzv.

zákaznické karty, přičemž je zřejmé, že v případě všech pěti osob jmenovaných ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku bylo vždy uvedeno, že jmenovaní jsou zaměstnanci s příjmem kolem [částka] měsíčně, kdy v případě žadatelů [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO] byl uveden jako zaměstnavatel firma xxx., v případě žadatelky [jméno FO] firma [právnícká osoba]. a v případě žadatele [jméno FO] firma [adresa] střechy s.r.o. Pokud jde o žadatele [jméno FO] a [Anonymizováno], u nichž bylo původně vůči obžalovaným vedeno společné trestní řízení, pak je v zákaznické kartě u žadatele [jméno FO] uveden zaměstnavatel rovněž [právnícká osoba] a u žadatele [Anonymizováno] není zaměstnavatel vyplněn vůbec. V rámci listinných důkazů je v případě každého úvěru doložena rovněž splátková historie ve vztahu k příslušné smlouvě ze strany poškozené společnosti. V případě splátek [jméno FO] je dle splátkové historie zaznamenána jediná, a to s datem [datum] v částce [částka], kterou měla vybrat obžalovaná [jméno FO]. V případě [jméno FO], u něhož byla i dle podkladů k úvěrové smlouvě nazvaných jako standardní informace o spotřebitelském úvěru stanovena týdenní splátka ve výši [částka], je podle splátkové historie hrazena první splátka ve výši [částka] dne [datum] k rukám obžalované a následně v nepravidelných intervalech, zpočátku jedenkrát měsíčně, později častěji, splátky hrazené k rukám jiných osob než obžalovaní v částkách pohybujících se mezi [částka] a [částka]. V případě [jméno FO] je dle splátkové historie uvedena jediná splátka ve výši [částka], která měla být vybrána obžalovanou [jméno FO] dne [datum]. V případě [jméno FO], která měla podle dokumentu standardní informace o spotřebitelském úvěru hradit jedenkrát týdně splátku [částka], byly podle splátkové historie uhrazeny první dvě splátky v částce [částka] a [částka] k rukám obžalované dne [datum] a následně v nepravidelných intervalech přibližně po dobu jedenkrát měsíčně splátky v částkách [částka] až [částka]. V případě [jméno FO] je pak dle splátkové historie evidována jediná splátka, a to ve výši [částka] k rukám obžalované, datovaná [datum]. V případě [jméno FO] a [jméno FO] je doloženo vyjádření společnosti [právnícká osoba], podle něhož ani jeden ze jmenovaných není, ani v minulosti nebyl zaměstnancem této společnosti. Obdobné údaje vyplývají i ze zprávy společnosti [adresa] střechy s.r.o. ve vztahu k osobě [jméno FO].

14. Součástí trestního spisu jsou dále protokoly o provedených domovních prohlídkách či prohlídkách jiných prostor a pozemků, provedených v bydlech obžalovaných či vozidle obžalovaného [Anonymizováno]. Podle těchto podkladů tak v bydlišti obžalované [jméno FO] byla zajištěna složka se smlouvami společnosti provident a finanční hotovost přesahující [částka], uložená v trezoru, dva mobilní telefony, osobní počítač, 3 karty splátek a platební karta provident, zatímco v její kanceláři nebylo ve vztahu k projednávané věci nalezeno nic. V bydlišti obžalovaného [Anonymizováno] byly kromě písemností nalezeny i platební karty, SIM karty, finanční hotovost [částka] a dva mobilní telefony, zatímco v jeho vozidle nebyly nalezeny jakékoliv věci související s projednávaným skutkem. V případě mobilního telefonu Samsung, zajištěného u obžalované [jméno FO], tak byla dohledána komunikace s osobami [jméno FO] a [jméno FO], které jsou v kontaktech označeny jako „[Anonymizováno] nc [Anonymizováno] [Anonymizováno]“ a [Anonymizováno] [Anonymizováno] nový zákazník“, zatímco v rámci mobilního telefonu Iphone 11 nebyly zjištěny přímo kontakty či komunikace s některou ze zájmových osob dle skutkové větě podané obžaloby, nachází se zde ale mimo jiné větší množství kopií občanských průkazů klientů obžalované. V rámci mobilního telefonu zn. Lumia obžalovaného [Anonymizováno] byly zjištěny kontakty na osoby [adresa] [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] či spoluobžalovaná [jméno FO]. Součástí trestního spisu je rovněž fotodokumentace, pořízená ze záznamu kamerového systému, na níž je opakovaně zaznamenáno černé vozidlo tov. zn. Volkswagen Passat v provedení Combi na různých místech ve [adresa], a to i s detailním záběrem na registrační značku [SPZ]. Součástí trestního spisu jsou rovněž podklady, vztahující se k tomuto vozidlu, ať už jde o podklady související s nákupem či vrácením tohoto automobilu či výpis z registru vozidel, podle nichž bylo uvedené vozidlo skutečně zakoupeno na jméno [jméno FO], avšak následně došlo k jeho vrácení zpět prodejci, a to mezi daty 10. 10. a [datum]. Podle protokolu o vydání věci klíč od uvedeného automobilu vydával policejnímu orgánu dne [datum] obžalovaný [jméno FO].

15. Součástí listinných důkazů je dále smlouva o spotřebitelském úvěru a související podklady ve vztahu k úvěru na jméno [jméno FO] u poškozené společnosti Provident Financial s.r.o. s tím, že i tato smlouva měla být uzavírána prostřednictvím obchodní zástupkyně [jméno obžalovaného B], a to dne [datum]. Doloženo je ve vztahu k této smlouvě i potvrzení společnosti [právnícká osoba], podle něhož byl [jméno FO] na základě pracovní agentury od září 2021 skutečně pracovně zařazen u uvedené firmy. Jako listinný důkaz jsou rovněž doloženy podklady k úvěrové smlouvě u společnosti Provident Financial s.r.o. na jméno obžalovaného [Anonymizováno], a to kopie občanského průkazu, zákaznická karta i standardní informace o spotřebitelském úvěru, kdy obžalovaný měl působit jako dělník u [jméno FO] s příjmem necelých [částka], kdy podle platební historie měla být z jeho strany uhrazena jediná splátka k rukám [jméno FO].

16. Doložena je dále smlouva o obchodním zastoupení obžalované [jméno FO] u společnosti Provident Financial s.r.o. ze dne [datum] s přílohou stejně jako její živnostenské oprávnění v rámci výpisu z živnostenského rejstříku s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona se vznikem oprávnění od [datum].

17. Předchozí odsouzení obžalovaného [Anonymizováno] rozsudkem Okresního soudu v [adresa] ve věci sp. zn. [spisová značka] v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v [adresa] je doloženo jednak opisem rejstříku trestů a jednak opisem uvedených rozhodnutí, kdy z opisu rejstříku trestů je rovněž zřejmé datum výstupu z výkonu trestu odnětí svobody, uloženého uvedenými rozhodnutími, a to k [datum].

18. Jak je zřejmé z doplněné zprávy poškozené společnosti Provident Financial s.r.o., na jména osob [jméno FO], [jméno FO], [Anonymizováno] [jméno FO] a [jméno FO] jsou u této společnosti vedeny vždy jen jediná smlouva, která v případě jediného z nich není zcela uhrazena. U [jméno FO] a [jméno FO] je pak uvedeno, že jsou v prodlení se splátkami. [jméno FO] vztahu k [jméno FO] jsou vedeny celkem tři úvěrové produkty s tím, že úvěrová smlouva podle skutkové věty podané obžaloby byla doplacena k [datum] a následně byly poskytnuty další dva úvěry, s jejichž splátkami je však jmenovaná v prodlení.

19. Podle dalšího vyjádření poškozené společnosti, je povinností obchodního zástupce této společnosti pořídit kopie dokumentace prokazující příjem žadatelů pouze v případě, že výše poskytnutého úvěru přesahuje [částka], což nebyl žádný z případů dle podané obžaloby v této trestní věci, dále je konstatováno, že obchodní zástupce je povinen scházet se s klienty jedně v místě bydliště klienta či v provozovně, na pobočce nebo vybraném interview roomu a není, ani nebylo možno sjednávat a provádět schůzky v motorovém vozidle, dále že obchodní zástupce není oprávněn z vyplacených finančních prostředků z úvěru odebrat částku, určenou na splátky úvěru, přičemž finanční hotovost coby splátky úvěru může převzít pouze za situace, kdy mu je předá sám zákazník. Dále je ve sdělení poškozené společnosti konstatováno, za jakých podmínek má obchodní zástupce nárok na provizi [částka] za získání nového klienta společnosti s tím, že provize je počítána a vyplácena na týdenní bázi a v souvislosti s osobami, jmenovanými ve skutkové větě podané obžaloby tak obžalovaná byla vyplacena provize v celkové výši [částka], která však byla vyplacena neoprávněně vzhledem k tomu, že obžalovanou byly porušeny vnitřní předpisy poškozené společnosti.

20. Součástí listinných důkazů je pak i zajištěná korespondence, kterou odesílal obžalovaný [jméno FO] z vazební věznice na jméno [jméno FO], v rámci které jmenované opakovaně vyjadřuje své city, zároveň ale i zmiňuje prošetřované věci související s úvěrovými podvody a nabádá jmenovanou, aby vše hodila na něj.

21. V trestním spise jsou doloženy rovněž věcné důkazy v podobě kompaktních disků, které byly v rámci hlavního líčení rovněž provedeny. Kompaktní disk na č. l. 431a trestního spisu obsahuje celkem [hodnota] souborů s obrazovými záznamy, pořízenými zjevně kamerovým systémem [adresa], zaznamenávající dne 30. 10. a [datum] průjezd vozidla značky VW Passat černé či velmi tmavé barvy v různých časech. Na druhém z kompaktních disků na č. l. 497a trestního spisu je

pak obsažen jeden audiální soubor, na němž je zaznamenáno oznámení osoby [jméno FO] pracovníku poškozené společnosti, kdy tento si stěžuje na okolnosti úvěru, uzavřeného na své jméno obžalovanými a zejména na výrazně nižší částku, kterou oproti smluvnímu ujednání z úvěru obdržel.

22. Přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, nebo podstatné údaje zamlčí, spáchá-li takovým činem větší škodu, kterou je ve smyslu § 138 odstavec 1 trestního zákoníku nutno rozumět škodu ve výši nejméně [částka]. Této přečinu podle § 211 odstavec 3 trestního zákoníku se pak dopustí ten, kdo byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.

23. Pokud jde o obžalované, tyto oba u hlavního líčení připustili, že skutečně u všech osob, uvedených pod jednotlivými body skutkové věty výroku o vině tohoto rozsudku, participovali při uzavírání úvěrových smluv, a to ostatně i v případě ostatních dvou osob, uvedených pod body 3) a 7) skutkové věty podané obžaloby, v jejichž případě dotčené skutky byly ze společného řízení vyloučeny. Obžalovaní rovněž nepopírali, že při uzavírání úvěrových smluv určitým způsobem spolupracovali i mezi sebou navzájem, kdy obžalovaná [jméno FO] vystupovala jako obchodní zástupce poškozené společnosti Provident Financial s.r.o., zatímco obžalovaný [jméno FO] pro ni zajišťoval lidi, kteří měli zájem získat půjčku nebo úvěr a za tím účelem tedy uzavřít úvěrovou smlouvu s poškozenou společností. Obžalovaná [jméno FO] pak rovněž připustila, že z uzavřených úvěrových smluv na dotčené osoby skutečně profitovala, částečně prostřednictvím vyplacené provize, zejména ale tak, aby v rámci společnosti vykazovala výkonnost. Zároveň obžalovaná připustila, že v určitých případech skutečně mohla pochybit a porušit některé své povinnosti obchodního zástupce vyplývající ze smlouvy o obchodním zastoupení poškozené společnosti či interních předpisů, když ve dvou nebo třech případech předala finanční hotovost místo klientovi obžalovanému [jméno FO], případně že v jednom případě si nezkontrolovala podklady k zaměstnání jednoho z klientů. Z výpovědi obou obžalovaných je však zřejmé, že popírají, že by se celkově mohli dopouštět protiprávního jednání v podobě popsaných skutků či obdobným způsobem, a že by tak v této trestní věci mohli být vinnými z vytýkaného jednání.

24. Obžalovaná [jméno FO] namítala, že si vždy plnila své povinnosti vůči poškozené společnosti a nikdy neporušovala pravidla, což je podle jejího názoru doloženo i tím, že za veškeré osoby, jmenované v podané obžalobě, obdržela provize. Zároveň namítala, že obžalovaný jí byl doporučen jako tzv. tipář její kolegyní, která v této souvislosti problémy s trestním řízením nemá a nechápe, proč by je tedy měla mít ona sama. Trvala na tom, že vždy jednala přímo s klienty, zjišťovala informace přímo od nich a psala do úvěrové smlouvy vždy jen takové údaje, které jí klienti poskytli, případně peníze dávala buďto přímo klientům, nebo spoluobžalovanému, ale tomuto vždy za přítomnosti klientů. Zároveň namítala, že ve všech případech sice smlouvy uzavírala v motorovém vozidle a ponechávala si od klientů určitou hotovost z poskytnutých úvěrů, která byla podle její výpovědi určena na první dvě splátky úvěru, nicméně podle obžalované se jednalo o běžný postup, ať už při zohlednění nových klientů nebo při zohlednění specifické doby v průběhu pandemie nemoci covid19, a tyto postupy byly povoleny přímo poškozenou společností. Pokud však obžalovaná připustila určitá pochybení, zejména jako je předávání finančních prostředků z úvěru přímo obžalovanému [jméno FO] v případě některých klientů, nebyla schopna u hlavního líčení vysvětlit, proč vlastně takto postupovala a pokud uváděla, že toto její jednání nebylo vědomé, pak není zřejmé, jak k němu vlastně mohlo dojít. Tento postup se jeví obzvlášť nepochopitelný za situace, kdy obžalovaná zároveň připustila, že nejméně v jednom případě si obžalovaný z prostředků úvěru něco ponechal, a nelze tedy pochopit, proč by pak peníze dávala klientům jeho prostřednictvím, ledaže by takový postup obžalovanému vědomě umožňovala. Už tato skutečnost může znevěrohodňovat obhajobu obžalované. Zároveň je z výpovědi obžalované patrný motiv, pro který by se dotčeného jednání mohla dopouštět i za předpokladu, že sama by si z finančních prostředků klientů na rámec

případných splátek neponechávala jiné finanční prostředky, když by takto alespoň vykazovala dostatečnou výkonnost v rámci uzavírání úvěrových smluv s novými klienty a získala i určité, byť relativně nízké prémie.

25. Obžalovaný [jméno FO] v průběhu trestního řízení vypovídal relativně stručně a obecně, nicméně v jeho případě lze shledat poměrně významné rozpory v rámci jeho výpovědi u hlavního líčení oproti jeho výpovědi coby obviněného z přípravného řízení v průběhu vazebního zasedání. Pokud obžalovaný v rámci přípravného řízení namítal, že nezná ani kohokoliv z osob, na které byly úvěrové smlouvy uzavírány s výjimkou [jméno FO], ani obžalovanou [jméno FO], zatímco v průběhu hlavního líčení připustil, že veškeré tyto osoby včetně spoluobžalované zná a skutečně s nimi v rámci uzavírání úvěrových smluv přišel do kontaktu, jedná se o poměrně výrazné rozpory v jeho výpovědi, které ji jako celek znevěrohodňují, a je za daných okolností problematické i bez ohledu na další důkazy věřit obžalovanému [jméno FO] i to, že by se žádného protiprávního jednání nemohl dopustit. Výpověď obžalovaného z hlavního líčení byla učiněna po skončení vyšetřování, kdy obžalovaný i jeho obhájce měli možnost seznámit se se spisovým materiálem, obsahujícím mimo jiné i protokoly o ohledání věcí, mobilních telefonů obžalovaného, v nichž byly zaneseny kontakty na spoluobžalovanou či osoby, na které byly úvěrové smlouvy uzavírány, obžalovanému tak mohlo být zřejmé, že nemá smysl kontakty s těmito osobami popírat a z toho důvodu i poměrně významně pozměnit svou výpověď. Takovýto postup obžalovaného lze vyhodnotit jako oportunistický a dá se z něj usuzovat, že může i nadále volit takové výpovědi, které pro něj budou co nejvýhodnější, bude připouštět jen jednoznačněji prokázané skutečnosti a zbylé, pro něj nevýhodné, popírat. Výpověď obžalovaného v rámci tohoto trestního řízení proto soud nemůže považovat za dostatečně věrohodnou.

26. Sami obžalovaní v rámci trestního řízení popírali svou vinu, zároveň však nelze konstatovat, že by svými výpověďmi podporovali rovněž výpověď spoluobžalovaného, spíše naopak. Ani ostatní důkazy, ať už jde o výpovědi jednotlivých svědků či listinné nebo věcné důkazy, pak výpovědi obžalovaných v žádném případě nepodporují, naopak je možno poměrně jednoznačně konstatovat, že obhajobu obžalovaných vyvracejí a obžalované usvědčují.

27. Prakticky všichni svědci, na jejichž jména byly vypisovány smlouvy podle jednotlivých bodů výroku o vině tohoto rozsudku, u hlavního líčení potvrdili role jednotlivých obžalovaných s tím, že obžalovaný [jméno FO] byl tím, kdo je pro možnost vyřízení úvěrové smlouvy zajistil a seznámil s obžalovanou [jméno FO], která pak coby obchodní zástupce poškozené společnosti vypsala úvěrovou smlouvu a provedla výplatu peněz. Všechny tyto osoby, na které byly úvěrové smlouvy vedeny, u hlavního líčení potvrdily, že se obžalovaný [jméno FO] poměrně výrazně angažoval při vyplňování podkladů k úvěrové smlouvě včetně osobních dat klientů, rovněž že to byl on, kdo jim předal finanční hotovost z vyřízeného úvěru a rovněž potvrdily, že obdržely méně peněz, když nemalou finanční hotovost si měla ještě před předáním peněz srazit coby splátky úvěru obžalovaná, případně si měl určitou částku coby provizi ponechat i obžalovaný [jméno FO]. Celkově je z výpovědí všech jmenovaných svědků zřejmé, že prakticky do poslední chvíle jim nebylo jednoznačněji sděleno, jakou částku v rámci úvěru obdrží a jaká částka je uvedena v úvěrové smlouvě, tedy jakou částku mají spolu s dalšími poplatky a úroky vlastně splácet. Tyto skutečnosti určitým způsobem potvrzovali i další svědci, [adresa] a [jméno FO]. Svědci [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO] navíc potvrdili, že po cestě do [adresa] za obžalovanou [jméno FO] je obžalovaný [jméno FO] instruoval, aby nemluvili, že vše bude vyřizovat sám, svědci [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO] pak potvrdili, že tomu tak skutečně bylo a že na dotazy obžalované nanejvýš přikyvovali, případně se jich ani neptala a vše řešila s obžalovaným [Anonymizováno], včetně vypisování údajů k jejich osobám či majetkovým poměrům. Svědci [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO] dokonce potvrdili, že obžalovanému [jméno FO] sdělovali, nebo si byl tohoto alespoň vědom, že aktuálně nepracují. Svědkyně [jméno FO] a [jméno FO] pak navíc uvedly, že v určité chvíli je obžalovaní vykážali z vozidla a podklady ohledně jejich osob řešili sami. Všichni jmenovaní svědci se pak shodli na tom, že při vypisování

žádosti o úvěr byly uvedeny údaje k jejich zaměstnání a příjmům, které vůbec neodpovídaly skutečnosti, rovněž jmenovaní svědci, s výjimkou svědků [jméno FO] a [jméno FO], potvrdili, že poskytnuté úvěry žádným způsobem nespláceli. Svědek [jméno FO] sice uvedl, že poskytnutý úvěr splácí, nicméně z jeho výpovědi je zřejmé, že zpočátku prakticky neměl žádné podklady k tomu, aby tak mohl činit a pokud mu bylo předestřeno, že o několik dnů později měl obžalované uhradit první splátku úvěru, jak je zřejmé z historie splátek poškozené společnosti, jednoznačně něco takového vyloučil. Z výpovědi těchto svědků je tak možno shrnout, že se prakticky všichni shodli na tom, že obžalovaný [jméno FO] byl aktivní při jejich dovozu za obžalovanou [jméno FO], případně je i instruoval k tomu, jakým způsobem mají postupovat a co uvádět, zároveň určité údaje sděloval či dodával spoluobžalované [jméno FO], případně s ní i sám v rámci uzavírání smlouvy jednal, zatímco obžalovaná vše vypisovala do úvěrových smluv. Tímto postupem podle svědků ve vzájemné spolupráci oba obžalovaní uvedli nepravdivé údaje zejména k majetkovým poměrům jednotlivých žadatelů o úvěr, následně jmenovaným finanční prostředky předal obžalovaný [jméno FO] a nikoliv obžalovaná [jméno FO] coby zástupkyně poškozené společnosti a navíc takto obdrželi výrazně menší finanční obnos, který neodpovídal ani tomu, že by z něj byly sraženy toliko dvě pravidelné splátky, jak se snažila obhajovat obžalovaná. Tyto skutečnosti pak určitým způsobem potvrzovali svými výpověďmi i svědci [adresa] či [jméno FO]. V některých případech pak žadatelé o úvěr ani neobdrželi potřebné podklady či instrukce k tomu, aby vůbec mohli úvěrové smlouvy řádně splácet, nehledě na to, že z výpovědi prakticky všech jmenovaných vyplývá, že v té době na tom byli finančně špatně a nebyli tak v situaci, kdy mohli úvěrové splátky spolehlivě hradit. Výpovědi těchto svědků tak poměrně jednoznačně vyvracení obhajobu obou obžalovaných a tyto v příslušných bodech podané obžaloby poměrně jednoznačně usvědčují.

28. Výpovědi jmenovaných svědků však nestojí osamoceně, jsou více či méně podporovány i dalšími důkazy, zejména pokud jde o důkazy listinné. Uvedení nepravdivých údajů v případě jmenovaných žadatelů o úvěr je poměrně jednoznačně doloženo podklady k úvěrovým smlouvám, zejména pokud jde o jednotlivé žádosti o úvěr, nazývané jako zákaznická karta. V některých případech je pak doloženo i tvrzeními zaměstnavateli, pokud jde o společnost [právníká osoba] či [adresa] [Anonymizováno] s.r.o., že dotčení žadatelé o úvěr u těchto nikdy nepracovali, a tedy že údaje v uvedených žádostech o úvěr jsou lživé. Doloženy jsou v tomto směru i podklady k úvěrovým smlouvám dalších dvou osob, jejichž případy byly ze společného jednání vyloučeny, tedy [jméno FO] a [jméno FO] [Anonymizováno], kdy podklady k úvěru žadatele [jméno FO] plně odpovídají ostatním jmenovaným žadatelům, zatímco v případě žadatele [Anonymizováno] nebyly údaje ohledně zaměstnání uvedeny vůbec. Pokud pak byl v případě žadatelů [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO] uveden vždy shodný zaměstnavatel a obdobná výše příjmu, musela by už tato skutečnost být pro obžalovanou [jméno FO] podezřelá, když by byla podivná náhoda, pokud by veškeré tyto osoby pracovaly u naprosto shodného zaměstnavatele, tím spíše, když zejména žadatel [jméno FO] a částečně ani [jméno FO] nebyli na další žadatele zjevně nějak navázáni a bydlí dokonce v jiných městech.

29. Podle historie splátek pak [jméno FO], [jméno FO] ani [jméno FO] úvěrové smlouvy prakticky vůbec nespláceli, a je zřejmé, že k tomu neměli finanční prostředky. Svědci [jméno FO] a [jméno FO] sice uváděli, že úvěr řádně spláceli či splácí, nicméně podle historie splátek tak zjevně nečinili, když podle podkladů k úvěrové smlouvě měli hradit splátky týdně, zatímco tak činili spíše nepravidelně, jednou, max. třikrát do měsíce v různých částkách, které často neodpovídaly ani měsíčnímu součtu předepsaných týdenních splátek. Ani v případě těchto osob tak nelze konstatovat, že by byly úvěry spláceny řádně, a to i přesto, že [jméno FO] následně úvěrovou smlouvu celou doplatila. Z dalších zpráv společnosti Provident Financial s.r.o. totiž vyplývá, že tak učinila až dne [datum] poté, co uzavřela další dvě úvěrové smlouvy, přičemž druhá z těchto smluv byla uzavřena právě v den doplacení prvního úvěru ze dne [datum] a zjevně tak

sloužila jen k jeho refinancování. U těchto nových smluv je pak jmenovaná podle zpráv poškozené společnosti se splátkami v prodlení.

30. Prakticky u všech žadatelů o úvěr dle skutkové věty výroku o vině tohoto rozsudku je v rámci historie splátek uvedena první splátka, vybraná obžalovanou, vesměs ve vyšší než předepsané částce, nicméně tato splátka je evidována vždy s několikadenním odstupem od data uzavření smlouvy, což je v rozporu s obhajobou obžalované, která uváděla, že z vyplacených úvěrů vždy srazila dvě pravidelné splátky v den, kdy byl úvěr uzavírán a ona předávala finanční hotovost. Obhajobu obžalované ostatně vyvrací i samotná zpráva poškozené společnosti Provident Financial s.r.o., z níž jednoznačně vyplývá, že obžalovaná nesměla ani v době pandemie onemocnění covid19 uzavírat s klienty smlouvy v motorových vozidlech, jak ve všech případech činila, stejně jako si nesměla ponechat jakoukoliv částku z vyplaceného úvěru ani coby splátku úvěru, ledaže by ji takovouto splátku dobrovolně předal sám úvěrový klient, což se zjevně ani v jednom z případů nestalo. Zároveň je ve zprávě uvedené společnosti, kromě potvrzení prémie za každého nového klienta v rámci uzavřené úvěrové smlouvy, uvedeno, že tato prémie sice byla za každou z uvedených smluv obžalované proplacena, nicméně mělo k tomu dojít v době relativně několika málo dnů po uzavření úvěrových smluv, a tedy v době, kdy zřejmě poškozená společnost nemohla odhalit protiprávní jednání obžalované, přičemž zároveň byla podle poškozené společnosti taková provize vyplacena neoprávněně, když následně bylo zjištěno, že obžalovaná v rámci vyřizování úvěru porušovala vnitřní předpisy poškozené společnosti. Tímto je vyvráceno tvrzení obžalované, že její jednání bylo v pořádku, když za uzavření jednotlivých smluv vždy obdržela od poškozené společnosti odměnu.

31. Další listinné důkazy pak již jen potvrzují některé skutečnosti tvrzené svědky v tomto trestním řízení. Podklady k osobnímu automobilu Volkswagen Passat černé barvy je potvrzováno, že obžalovaný skutečně tímto automobilem jezdil, případně nechal se vozit, i že tento automobil byl v uvedeném období veden na osobu [jméno FO], který svou výpověď u hlavního líčení potvrdil, že vozidlo měl fakticky v užívání právě obžalovaný [jméno FO], případně [jméno FO], který obžalovanému dělal řidiče. Sám obžalovaný [jméno FO] ostatně, podle protokolu o vydání věci, až dodatečně policejnímu orgánu klíče od uvedeného vozidla vydal.

32. Protokoly o domovních prohlídkách či prohlídkách jiných prostor a pozemků, případně protokoly o ohledání věci, je pak dokumentováno, že oba obžalovaní u sebe měli materiály, související s úvěrovými smlouvami výše jmenovaných osob, a to zejména v obsahu svých mobilních telefonů, kde byly zaznamenány rovněž kontakty mezi oběma obžalovanými navzájem. Obžalovaná [jméno FO] pak u sebe měla mimo jiné i podklady k úvěrům uvedených osob.

33. Podle opisu rejstříku trestů byl obžalovaný [jméno FO] pro shodnou či obdobnou majetkovou trestnou činnost v minulosti odsuzován opakovaně, a to i k nepodmíněným trestům odnětí svobody s tím, že trest odnětí svobody za shodnou trestnou činnost úvěrového podvodu ve věci sp. zn. [spisová značka] vykonal až v březnu 2019, tedy v době méně než 3 roky před nyní projednávaným jednáním.

34. Na výše popsané listinné důkazy pak navazují určitým způsobem i důkazy věcné, v rámci kterých je monitorován pohyb vozidla, které v dotčeném období měl mít k dispozici obžalovaný [jméno FO], po [adresa], tedy v místě, kde mělo k uzavírání úvěrových smluv docházet, případně je dokumentováno oznámení [jméno FO] ohledně možného úvěrového podvodu ze strany obžalovaných.

35. Lze tak uzavřít, že důkazy, které oba obžalované z žalovaného jednání usvědčují, případně vyvracejí jejich obhajobu, jsou početné, vesměs i různého druhu či z různého zdroje, a vždy se tyto důkazy více či méně podporují a tvoří tak ucelený řetězec, z něhož lze zcela jednoznačně dospět k závěru o vině obou obžalovaných z žalovaného jednání, když navíc, jak je výše podrobněji rozepsáno, jejich obhajoba působí určitým způsobem rozporuplně a stojí, a to i v

případě každého z obžalovaných, zcela osamoceně. Soudu tak nezbylo než konstatovat za prokázáno, že se obžalovaní skutečně dopustili jednání, podrobněji popsáno ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku, kdy celkem v pěti případech při uzavírání úvěrových smluv na jména dalších osob uvedli nepravdivé údaje a způsobili tak svým jednáním škodu ve výši [částka], která již přesahuje dolní hranici větší škody, čímž naplnili znaky přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákoníku. Obžalovaný [jméno FO] se navíc takového jednání dopustil coby recidivista za situace, kdy v době kratší než 3 roky před takovým jednáním byl pro shodnou trestnou činnost potrestán nepodmíněným trestem odnětí svobody, čímž naplnil rovněž znaky přečinu dle § 211 odstavec 3 trestního zákoníku. Popsaného jednání se oba obžalovaní dopustili jako spolupachatelé ve smyslu § 23 trestního zákoníku.

36. Jak je zřejmé zejména ze svědeckých výpovědí, oba obžalovaní při uzavírání úvěrových smluv postupovali společně, koordinovaně a vzájemně spolupracovali, přičemž do podkladů k úvěrovým smlouvám vesměs svévolně uváděli údaje ohledně majetkových poměrů jednotlivých žadatelů, ale i ohledně částek, které měli žadatelé coby úvěr obdržet, aniž by s těmito žadateli takové skutečnosti dostatečně projednali, přičemž i následně s finančními prostředky coby prostředky z úvěru nakládali zcela svévolně, z těchto bez souhlasu jejich oprávněných příjemců určité částky odebírali, a to zjevně i ve svůj prospěch, když odebraná finanční hotovost neodpovídá výši přiznaných splátek úvěru dle splátkové historie i za předpokladu, že by bylo možno věřit tvrzení obžalované [jméno FO], že skutečně jen z poskytnutých finančních prostředků z úvěru hradila první splátky klientům, když této její obhajobě tak, jak je již výše rozvedeno, věřit v žádném případě nelze s ohledem na výpovědi jednotlivých svědků, údaje v historii splátek či vyjádření poškozené společnosti. Zároveň oba obžalovaní nečinili prakticky nic pro to, aby úvěry mohly být řádně spláceny, naopak tím, že žadatelům o úvěr neposkytovali dostatečné podklady či informace, takovou možnost mařili. Za popsanych okolností to tedy byli právě obžalovaní, kdo při uzavírání úvěrových smluv zcela svévolně uváděl nepravdivé údaje a i jiným způsobem při uzavírání těchto smluv s těmito neoprávněně manipuloval, proto je nutno konstatovat, že oba obžalovaní v tomto případě vystupují jako hlavní pachatelé a nikoliv jen jako účastníci ve smyslu § 24 odstavec 1 trestního zákoníku, když prakticky jednali samovolně bez dostatečného povědomí a souhlasu osob, na jejichž jména byly úvěry uzavírány.

37. Souhlasit pak nelze ani s tvrzením obhajoby, že by se ve věci mělo jednat toliko jen o občanskoprávní spor, když znaky trestného činu úvěrového podvodu s určitou výší škody, tedy kvalifikované skutkové podstaty, jsou naplněny již dokonáním činu, tedy uzavřením úvěrové smlouvy a vyplacením finančních prostředků z majetku poškozené společnosti, které jsou takto z uvedené společnosti vylákány. Případné splácení úvěru je pak možno považovat již jen jako dodatečnou náhradu škody. Výše způsobené škody je pak plná výše poskytnutých úvěrů bez ohledu na to, jakým způsobem s finančními prostředky, ať už obžalovaní nebo případně osoby, na jejichž jméno byly úvěry uzavřeny, naložili. Jak již ale bylo výše podrobněji rozebráno v tomto odůvodnění, žádná z výše jmenovaných osob úvěr nesplácela řádně, většina z nich jej naopak nesplácela vůbec, přičemž i sami obžalovaní jednali částečně tak, že žadatelům o úvěr znesnadňovali či znemožňovali faktickou úhradu splátek, když těmito neposkytli dostatečné či pravdivé instrukce a mnohdy ani dostatečné podklady.

38. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obou obžalovaných porušen, a kterým je zájem společnosti na ochraně cizího majetku v oblasti úvěrování. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, kdy zohlednil k tíži obou obžalovaných relativně plánovaný a koordinovaný postup, v rámci něhož navíc zneužívali důvěřivosti dalších osob, kterým tak při vlastní zjištěnosti způsobili relativně vysoké dluhy oproti tomu, jakou část z poskytovaných úvěrů tyto osoby ve skutečnosti obdržely. V případě obžalované [jméno FO] bylo potřeba rovněž zohlednit, že zneužila svého postavení obchodní zástupkyně poškozené společnosti k tomu, aby se částečně vůči této společnosti a částečně vůči jejím klientům dopouštěla podvodného jednání. Podíl obou obžalovaných a zřejmě i jejich profit

je však na páčání této trestné činnosti víceméně srovnatelný. Zohlednit bylo potřeba rovněž to, že se popisovaného jednání obžalovaní dopustili nejméně v pěti případech ve vztahu k různým osobám. Jedinou polehčující okolnost pak soud může spatřovat v tom, že kritéria větší škody coby přísnější právní kvalifikace bylo dosaženo jen mírným překročením dolní hranice částky větší škody dle § 138 odstavec 1 trestního zákoníku.

39. Obžalovaný [jméno obžalovaného A], který je aktuálně stíhán vazebně, je osobou nezaměstnanou s relativně bohatou trestní historií, týkající se prakticky ve všech případech majetkové trestné činnosti, pro kterou byl v minulosti opakovaně trestán i nepodmíněnými tresty odnětí svobody, a to i relativně delšího trvání 5,5 roků. Poslední trest odnětí svobody obžalovaný vykonal v měsíci srpnu 2020. Poslední odsouzení je součástí právní kvalifikace § 211 odstavec 3 trestního zákoníku, a není je tak možno ještě jednou zohledňovat jako přitěžující okolnost speciální recidivy, nicméně svědčí o vysoce problematické možnosti resocializace tohoto pachatele za situace, kdy jej ani přísný trest přesahující 5 roků odnětí svobody neodradil od páčání shodné trestné činnosti. Předchozí odsouzení pak obžalovanému přitěžují, a to vesměs jako recidiva druhová. S ohledem na takto problematickou osobu obžalovaného, který soustavně páchá shodnou či obdobnou trestnou činnost, nemohl soud aktuálně uvažovat o jiném druhu trestu než trestu odnětí svobody nepodmíněně. Obžalovaný byl ohrožován trestní sazbou v rozmezí od jednoho do pěti roků odnětí svobody, přičemž soud při zohlednění výše rozepsaných okolností v rámci páčání trestné činnosti, z nichž jednoznačně převažují okolnosti přitěžující, při zohlednění vysoce problematické osoby pachatele a při absenci jakýchkoliv dalších polehčujících okolností shledal soud nezbytným ukládat trest již při polovině zákonného rozmezí, a tedy v trvání 2 roků a 6 měsíců se zařazením obžalovaného do věznice s ostrahou, když pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice nebyly shledány důvody. Zároveň soud v souladu s ustanovením § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku rozhodl o uložení věcí, které byly z majetku obžalovaného zajištěny coby nástroje trestné činnosti, tedy mobilních telefonů a jejich příslušenství, které zjevně sloužily ke komunikaci s úvěrovými klienty či spoluobžalovanou a tedy k páčání samotné trestné činnosti. Zároveň postupem podle § 71 odstavec 1 trestního zákoníku rozhodl soud o propadnutí náhradní hodnoty, částky [částka], když je zřejmé, že v projednávané trestné činnosti měl obžalovaný majetkový prospěch, který jednoznačně výrazně přesahoval takto zajištěnou finanční hotovost, zatímco není zřejmé, zda právě zajištěné finanční prostředky byly prostředky přímo pocházející z vyplaceného úvěru, a proto soud v tomto případě nerozhodl o jejich propadnutí coby výnosu trestné činnosti, ale coby náhradní hodnoty namísto takového výnosu.

40. Obžalovaná [jméno obžalovaného B] by aktuálně měla působit jako vedoucí zemědělské výroby s čistým měsíčním příjmem kolem [částka] měsíčně, sama u hlavního líčení pak připustila i určité další majetkové hodnoty v podobě zejména nemovitého majetku. Obžalovaná pak v rejstříku trestů nemá jediný záznam. S ohledem na aktuální bezúhonnost obžalované bylo možno v jejím případě uvažovat ještě toliko jen o podmíněném trestu odnětí svobody, tedy trestu výchovného charakteru, který za daných okolností bylo možno ukládat ještě spíše při dolní hranici zákonného rozmezí se stanovením kratší až středně dlouhé zkušební doby v trvání 2 roků, která se jeví dostatečnou pro sledování jejího dalšího chování a jejího motivování k vedení řádného života. Pro zajištění, aby se obžalovaná do budoucna obdobné trestné činnosti nemohla dopustit, byl ukládán rovněž trest zákazu činnosti v podobě zákazu zprostředkovávání a uzavírání úvěrových smluv či smluv obdobného charakteru, a to po dobu trvání zkušební doby, tedy 2 roků. Pokud by obžalovaná tento zákaz porušila, hrozí jí trestní postih pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní ve smyslu § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. S přihlédnutím k majetkové situaci obžalované i skutečnosti, že v rámci svého jednání při páčání trestné činnosti byla motivována ziskovostí a snahou se obohatit, byl obžalované ukládán rovněž peněžitý trest v celkové výměře [částka], u něhož bylo zároveň rozhodnuto o možnosti splácení po pravidelných měsíčních splátkách. Pokud by obžalovaná tyto splátky nedodržovala, dojde k

zesplatnění celého peněžitého trestu najednou a pokud by obžalovaná tento trest nesplnila, hrozí ji přeměna výkonu tohoto trestu v trest odnětí svobody nepodmíněně, kdy každá neuhrazená denní sazba je převedena ve 2 dny odnětí svobody. Soud zohlednil škodlivost jednání obžalované, okolnosti trestné činnosti i majetkové poměry jmenované a shledal jako dostatečný trest právě ve výši [částka], skládající se z 80 denních sazeb po [částka] za jednu denní sazbu. Rovněž v případě obžalované bylo nutno uložit trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu obžalované, který byl zajištěn v rámci domovní prohlídky, a který obžalovaná zjevně používala jak ke komunikaci se spoluobžalovaným, tak i úvěrovými klienty, vystupujícími v této trestní věci, tedy k páčání trestné činnosti a za těchto okolností se jedná o nástroj trestné činnosti, o jehož propadnutí bylo rozhodnuto postupem podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku. Pokud pak jde o zkušební dobu podmíněného odsouzení, tato počne běžet právní mocí tohoto rozsudku a po celou dobu bude sledováno, zda obžalovaná vede řádný život. Pokud by tak obžalovaná nečinila, riskuje, že bude rozhodnuto, a to případně i ještě v průběhu zkušební doby o tom, že původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná.

41. K trestnímu řízení se jako poškozený s částkou [částka] připojila společnost Provident Financí s.r.o. Jak je zřejmé z provedeného dokazování, oba obžalovaní svou trestnou činností skutečně uvedené společnosti způsobili majetkovou škodu. Tato škoda však byla postupně snižována jednotlivými splátkami, které v případě některých klientů trvají. Za daných okolností je problematické stanovit konkrétní výši dluhu ke dni rozhodnutí soudu v průběhu hlavního líčení, a proto nezbylo, než poškozenou společnost s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních postupem podle § 229 odstavec 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 27. července 2022

Mgr. Marek Stach
samosoudce